

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

ההחלטה

אנו ניצבים כעת בשלב ההכרעה. אחרי שעשינו את הבירורים ובדקנו את ההתאמה שדברנו עליהם קודם, הגענו למסקנה שכן הזוג העומד מולי הוא המתאים ביותר עבורי מכל אלו שפגשתי עד היום, וכעת צריך לקבל החלטה סופית ולהודיע לצד השני על הרצון להתחתן. לפני שאומרים – 'כן', עלינו לשאול את עצמנו מספר שאלות:

1. האם אני רואה בבת/הזוג שמולי דמות חיקוי לילדים? יתכן שכן הזוג מצטיין בחברה, טוב מאד בבילויים, אבל נראה שכאבא, מורה דרך ומחנך, הוא יהיה חלש. האם כדאי להקים איתנו בית? יתכן שהבחורה נראית טוב, זורמת, חברה'מנית וחכמה... אבל היא מאד תלונית, אין לה 'עמוד שדרה' ויש לה ביטויי ילדות מוגזמים. האם היא האמא שתמיד חלמתי שתגדל את ילדי?

2. מוכנות לסבול. לפני החתונה אנו מדמיינים עתיד וורוד, אופוריה, חיוכים... ולא כל כך מבינים את נושא ההשקעה ההדדית. נתבונן ונראה שהמילה סבל טומנת בתוכה את המילה סבל! לכן כדאי שתשאל את עצמך: האם אני מוכן לסבול בשבילה? כלומר, לא להתרגז מהצורך שלה בפנינו, לתמוך בה במצבי לחץ, לתת לה תשומת לב כשהיא צריכה, למרות שאני עייף וממוטט. וגם את, כדאי שתשאל את עצמך: האם אני מוכנה לסבול בשבילו? כלומר, לסבול את הקפריזות שלו, את הגאווה שיש לו, ולהיכנע לרצונותיו אפילו שזה לא מתאים לי. שאלות מעין אלו מיישרות את המחשבה ונותנות לנו יכולת להגיע להחלטה בוגרת שתועיל לנו לכל החיים. נא לחשוב על שאלות אלו ברצינות ובמתנוות.

3. רגע לפני הבשורה הטובה, ניזכר בשלבי ההיכרות: האם השיחות היו זורמות? האם משך השיחות היה ארוך ונעים? האם לפני הפגישות התרגשנו, או שחשנו הכרח לצאת? כשחשבנו אחד על השני, האם חשנו נעימות או 'בומס' (אבן על הלב)? האם ההשקפות זהות ותואמות ויש הסכמה על רוב הנושאים? האם המשפחות בריאות בנפשו ובגופו? אם ענינו על כל השאלות האלה בחיוב, אז ניתן לומר 'מזל טוב!'

רק רגע... מה עם האהבה, לא צריך להרגיש מאוהבים? התשובה לכך אולי קצת מאכזבת. האהבה האמיתית שכולם מייחלים ומצפים לה, מופיעה רק אחרי החתונה. הרב דסלר כתב 'האהבה היא תולדת הנתינה'. אהבה, אין פירושה לקבל אלא לתת. והנתינה האמיתית והפחות אינטרסנטית יכולה להתקיים רק אחרי החתונה. אנו קוראים היום 'אהבה' לנעימות, להרגשת הקליק, לתחושת המשיכה, להתרלות זה לזו... אבל לא זו האהבה האמיתית שעליה חלמנו ושאליה רצינו להגיע.

האהבה היא ידידות עמוקה וברית של נשמות שאותה בני זוג כורתים למשך כל חייהם, והיא נבנית במשך חיי הנישואין, ולא קודם לכן. כמוכן צריכים להרגיש משהו לפני החתונה, קצת ריגושים, התפעלות אחד מהשני, כימיה, וכו'. אבל האהבה תופיע מאוחר יותר

פרשת השבוע

כחי ועוצם ידי

"וַיִּזְכְּרֶתְךָ אֱתֵי ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנְתֵּן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל" - בפסוקים אלו ישנה סוגיה שלמה בנושא אמונה ובטחון.

הרב דסלר כתב: 'אחד הכוחות החזקים ביותר הטמונים בנפש האדם הוא שמרגיש את עצמו כעצמאי שהוא היוזם והמוציא לפועל והמצליח... עיקר הנאתו הוא בזה שלפי דעתו הוא שהוציא את הדבר לפועל... ההרגשה שהוא אמר ונעשתה מחשבתו היא החשובה לו מהכל'.

והרב הסביר: 'הרגשת העצמאות בעניינים הגשמיים בטעות יסודה כמאמר הכתוב: "הַשֵּׁמֶר לָךְ פֶּן תִּשְׁפַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ... וְאֶמְרָתְךָ בְּלִבְבְּךָ כַּחַי וְעַלְמָה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה... כִּי הוּא הִנְתֵּן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל...". ואם תאמר לכל הפחות המחשבה והיוזמה שלי הם, גם זה אינו כי את המילים הוא הִנְתֵּן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל תירגם אונקלוס: 'הוא דיהב לך עצה למקני נכסין'. הרי שגם העצה עצמה מה' היא. לשם מה איפה ניתנה לאדם הרגשה חזקה זו? לא ניתנה אלא בעבור הבחירה. ע"כ.

הרב ביאר לנו בצורה נפלאה את כוחות הנפש של האדם שפועלים בו בשעת ההחלטה והוא משייך את הכל לעצמו. ושוכח שהקב"ה מפעילו מחייהו וממלא בו את הרצון לקום ולפעול. שהרי וירוס הכי קטן יכול להשבית את האדם עד שלא יכול לזוז ממקומו. והקב"ה מחייהו ומחזקו ומאמצו לקום ולפעול.

הרבה אנשים חושבים אני הפועל אני ממולח אני יודע מתי לרכוש ומתי למכור... יש לי את זה... וכיוצא בזה משפטים כאלו. באה התורה ואומרת לנו שהוא יתברך נותן לך כח לעשות חיל ונותן לאדם גמירות דעת והחלטה מתי לרכוש ומתי למכור. שהרי ראינו אנשים מוכשרים ומלומדים ובעלי תארים בלא פרנסה ואין להם מה לאכול. ולעומתם ראינו אנשים בלא השכלה כלל, שלא סיימו בית ספר והם עשירי עולם.

המשיך הרב ואמר 'וכל החוזה והתוקף של הכח הזה (הרגשת העצמאות) נצרכים כי מבלתם לא יצליח האדם במלחמת היצר. הרי ידוע שהכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים. ע"כ. הרי שהפעולות הגשמיות הן בידי שמיים, והפעולות הרוחניות הן אך ורק בידינו, והאנשים הפכו את היוצרות. כל מה ששייך לגשמיות הם בטוחים שבזה צריך להשתדל, וברוחניות אומרים שגזרה היא מאת ה'. וההפך הוא הנכון.

כמובן שגם בתחום החומריות אדם פועל ועושה וצריך לעשות השתדלות כמו שנאמר (משלי כא' לא'): "סוס מוכן ליום מלחמה וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה". אנו חנו צריכים להכין את הסוס והתשועה תבוא משמיים.

כתב החזון אי"ש זצ"ל בספר 'אמונה ובטחון' (פרק ב') שישנה טעות בלב רבים שמידת הבטחון היא חובה להאמין בכל מקרה שהאדם פוגש והעתיד אינו מוכרע - כי בטח יהיה טוב. ואם הוא מסתפק וחושש שלא יהיה טוב הרי הוא מחוסר בטחון. והרב כתב שאין הוראה זו בבטחון נכונה כי מי יודע משפטי ה' וגמולותיו יתברך, רק בנבואה יהיה אפשר לברר גורל העתיד. אבל ענין הבטחון, הרב הסביר, הוא האמון שאין מקרה בעולם, וכל הנעשה תחת השמש הכל בהכרזה מאתו יתברך... בין לטוב ובין למוטב. ע"כ. וזה אשר אמרנו קודם שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמיים.

כמובן שאנו צריכים לדעת שהקב"ה הוא מקור הטוב. ותכלית הטוב להיטיב, לכן דברים הנראים לנו כרעים גם הם בסופו של דבר טובים.

כמו שמצינו במגילת אסתר על המן שהיה נראה כרע ובסופו של דבר התברר שהוא זה שהחזיר את עם ישראל בתשובה, והכל הסתיים בטוב. מסקנת דברינו שעיקר ההשתדלות והבחירה היא בעולם הרוחני במלחמת היצר, שם האדם הוא היחידי הלוחם ומתמודד, וההישגים הרוחניים הם הם שלו.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוואס

בעל עבירה ניגש פעם לרב הקהילה וסיפר ברוב התלהבות על חטא חמור שעשה. ומה אתה רוצה ממני שאל הרב? אני רוצה תיקון אמר החוטא: א"כ אומר הרב קח לך עשרה לימונים תסחט אותם לתוך כוס ושים בפנים שתי כפות מלח ותשתה בבת אחת. זה יעזור לי שואל החוטא. תראה אומר הרב לעזור לך זה לא יעזור אבל זה לפחות זה ימחק לך את החיוך מעל הפנים...

בדיחה

ספרות ומדיה

הילד לומד מזה כבר בראשית חינוכו, שהחיצוניות היא העיקר. ועל זה אמר שלמה המלך: "שִׁקְרַת הַחֵן וְהַבֶּל הַיְפִי אִשָּׁה יִרְאֶת ה' היא תִּתְהַלֵּל". כלומר, לחן וליופי אין משמעות בלי יראת שמים ומעצורים, והדרך להגיע לזה מתחילה במידות טובות. נתבונן כעת בדוגמא מקבילה שנמצאת בתורה בספר בראשית. אברהם אבינו שולח את אליעזר עבדו למצוא כלה ליצחק בנו. אליעזר מגיע לחרן, יושב על הבאר ומתפלל לה' ומבקש: "וְהָיָה הַנְּעִרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלַי הִטִּי נָא כַדָּף וְאָשְׁתָּה וְאָמְרָה שְׁתָּה וְגַם גִּמְלִיף אֲשָׁקָה אֶתְּהָ הַכַּחֲתָ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק... וְהָיָה רִבְקָה מְגִיעָה לְבָאֵר וְכֵן עַל כַּתְפִּיהָ. אֲלִיעֶזֶר רָץ לְקָרְאָתָה וּבִיקַשׁ לְשִׁתּוֹת מֵעֵט מַיִם מִן הַכֵּד. אמרה לו רבקה: "שְׁתָּה אֲדֹנָי... וְתֹאמַר גַּם לְגִמְלִיף אֲשָׁאֵב...". לאחר מכן הוא שאל אותה: "בֵּית מִי אַתָּה? הַגִּידִי נָא לִי, הֲיֵשׁ בֵּית אֲבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלֶיְנָה?" והיא ענתה: "שְׂהִיא בֵּית בְּתוּאֵל בֶּן נָחוֹר. וְגַם יֵשׁ לָהֶם מְקוֹם לָאֶרֶץ. יֵלֵד שְׂקוּרָא סִיפּוֹר כֹּזָה לּוֹמֵד שְׂכָדִי לְבַחֲרוֹר כְּלָה, יֵשׁ לְבַדּוֹק אֶת הַמִּידוֹת שֶׁלָּהּ. מִידַת הַחֶסֶד, מִידַת הַזְרִיזוֹת, מִידַת הַעֲנוּוָה וְגַם אֶת חוֹכְמַתָּה. שְׂהִיא עוֹנָה עַל רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן, וְשְׂהִיא גַם מְנוּמֶסֶת. נִכּוֹן שְׂהַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת לָנוּ: "וְהַנְּעִרָה טֹבֶת מְרָאָה מְאֹד", אבל זה אינו העיקר. הרי לפנינו שהמידות קודמות ליופי החיצוני. כמו שאמר שלמה המלך על החן והיופי. כך בוניס בנפשו של הילד השקפה נכונה ובריאה לחיים.

הורים יקרים, הילדים שלנו צריכים לגדול ולקבל תובנות וכלים מעשיים לחיים בשלוה וברוגע. לא צריך להלעיט אותם בכל העולם הסוער שסביבנו, בזה הם יתקלו במשך החיים וילמדו כיצד להתמודד. אציג לפניכם סיפור שבו הסופר מכניס את כל הדחפים שיש למבוגרים, לילדים קטנים בלי שהם ירגישו. רובי שיחק בארגו החול, הוא היה שקוע בבניית ארמון. לפתע הופיעה זהבה. אפשר לשחק איתך? היא שאלה. הוא הביט עליה וראה שהיא כל כך יפה, עיניה הכחולות הזכירו לו את גלי הים, שערותיה הבלונדיניות היו נראות כחוטאי זהב. לבו הלם בחוזה. אפשר להיות חבר שלך? הוא שאל... סיפורים כאלו ודומיהם מלמדים את הילד מה סדר העדיפויות בבחירת בן זוג, ומעבירים מסר שאשה צריכה להיות יפה ומושכת, בלי שום התייחסות למידות ולאישיות. הסופר מכניס בלב הילד את כל הדחפים והגחמות של אדם מבוגר. הילד כשלעצמו עדיין לא מבין את כל המוטיבים של אנשים מבוגרים. אבל כשהוא יגדל, זרעים אלו ינבטו, ויולידו דחפים ורצונות לא נכונים. סיפורים כמו 'היפיפייה הנרדמת' ועוד, מפתחים אצל הילד ערכים רדודים ושאיפה לריקנות.

סיפור לשבת

הרה"ג רבי ישראל יעקב קנייבסקי זצ"ל

האישה נקשה על הדלת ולפניה ניצב אותו אדם. בראותו את האישה אמר הוא מיד: "איני חפץ לראותכם ובוודאי שלא לדבר אתכם". הבעל כאן התערב ואמר: "בבקשה, האם תוכל לשמוע אותנו? אתה חייב להקשיב! גם ככה הנהגו מספר רב של נשמות בגין חטא זה!". "טוב", הסכים. ואז החל הבעל לספר בשיברון לב את שנות הסבל והייסורים בנישואיהם. וכמה הם כמהים לילד. "מה זה קשור אלי?" תמה. "אני לא נמצא בשמיים לקבוע למי הקב"ה נותן ילדים, נכון?!!". ואז הם ספרו לו כי הם פנו לסטיפלער. והצדיק בעל רוח הקודש סיפר להם, כי הקטרוג בא כיוון שהאישה לא ביקשה סליחה ו, הוא המונע מהם להביא ילדים. האדם בשומעו זאת פנה אל האישה ואמר: "אין לך מושג כמה צער גרמת לי, בייחוד שלא הייתה שום סיבה בעולם שלא תסכימי להשתדך עימי. מעולם לא מחלתי על זאת. ולא רק זאת, לעתים מזומנות אני קם בלילה בבעתה לאחר חלום בלהות זה שפוקד אותי שוב ושוב". לאחר הפצרות רבות נאות האיש לסלוח להם. ואמת בשנה לאחר מכן נפקדו בני הזוג בבן זכר. לשמחתם לא היה גבול. הם החליטו לגשת לסטיפלער ולבשרו. בראות הרב אותם, שמח שמחה רבה ואמר: "אין לכם מושג איזה שיברון לב היה לי, שלא יכולתי להושיע אתכם. אולם עליכם להבין: הקב"ה מקפיד בעיקר על פגיעה בזולת. קטרוג זה משאיר רושם חזק מאוד". "לא ניתן היה לבטלו, גם אני בעצמי לא יכולתי לבטלו. רק קבלת סליחה מהזולת מבטלת את הקטרוג ואת המעכבים". רואים אנו עד כמה חמורה מאוד הפגיעה בכל אדם. וכיצד מקרה יכול להמשיך ולקטרג למעלה ולעכב דברים. תפילות רבות ופנייה לרבנים לא יוכלו לעזור במקרה שכזה. אנו מפנים משאבים רבים ההולכים ריקם, רק בקשת הסליחה יכולה לעזור בדבר הזה. פשוט סליחה. (ברכי נפשי)

רבנו היה רגיל בשנות צעירותו - לעשן סיגריות. יום אחד, באמצע העישון, נדמה היה לו, שיתכן שמרגיש טעם של יין בתוך הסיגריות, והוא חשש שאולי משרים את עלי הטבק של הסיגריות ביין כדי להשביח את טעמם. ואם זה נכון ומעורב שם יין - אסור לעשן אותם, כי חכמינו אסרו להנות מיין נסך, שכן יין שהגוי נגע בו, אסור בהנאה. מיד, עם כל הקושי שבדבר, הפסיק לעשן מחמת הספק, עד שיתברר העניין ואכן לבסוף התברר, שאותו יצרן סיגריות נהג להשרות את עלי הטבק ביין ובאמת היה אסור לעשן את הסיגריות האלו. למרות שידוע לכל, שמאוד מאוד קשה להפסיק בפעם אחת לעשן, אבל ברגע שהתעורר אצל הצדיק חשש ספק של איסור, מיד הפסיק. והסתלק מן הספק..

זוג אחד, שנים רבות היו נשואים וייחלו לילדים - אולם ללא הועיל. בצר להם החליטו לפנות לרבינו. הם שכרו עגלה ובמשך ימים מספר נסעו עד הגיעם לבית-הרב. בהגיעם, נכונה להם אכזבה. "הרב צם היום" בושרו ע"י השמש, "ולכן הרב לא יוכל לקבל אתכם עכשיו. הרב חלש ועליו לאגור כוח". כל תחינותיהם עלו בתוהו. הם הפצירו שוב ושוב בשמש ואף אמרו, כי עניין זה הוא של חיים ומוות. לבסוף, כאשר שמע השמש את המרחק הרב אותנו נסעו וגם בראותו את הדמעות הרבות - נכנע ללחצם של הבעל ואשתו. השמש עלה לרב ושאל אותו לגבי הזוג. "קרא להם שיעלו", ענה הרב בשומעו את דברי השמש. הבעל ואשתו עלו בחרדה לחדרו של הסטיפלער. הרב בראותם אמר להם: "אתם צריכים להבין, אני כבר לא צעיר לימים והצום משפיע עליי. טוב, ספרו לי את בעייתכם". הבעל סיפר לרב בדמעות את דרך החתחתים אותה הם עוברים. את הצער והייסורים של מספר שנות נישואיהם ללא ילדים, ועד כמה הם מייחלים לילדים. הרב חשב מספר דקות, ואז שאל את האישה: "האם בצעירותך ביטלת את האירוסין שלך אם מישהו אחר?". האישה ההמומה השיבה לו: "כן רבי, בצעירותי שידכו אותי עם אחד שלא מצא חן בעיניי. אבי לחץ עלי מאוד, אולם אני לא הסכמתי להתחתן איתו. לבסוף לא הייתה כל ברירה לאבי, והוא נאלץ לבטל את השידוך". "זה הדבר שמעכב!", אמר הרב. עליכם לגשת מיידית לאותו אחד ולבקש את סליחתו. והיה אם יסלח בעז"ה - בשנה הבאה תיפקדו בבן זכר. אבל אם חלילה לא יסלח לכם, אזי לא תפקדו לעולם - ולא יעזור לכם אם תלכו לרבנים או תתפללו. רק בקשת הסליחה תעזור לכם". בני הזוג היו המומים, הלא האישה ביטלה את השידוך לפני כ-17 שנים. האם עניין זה מקטרג עליהם כל כך הרבה שנים? האם בקשת סליחה יכולה להיות כל כך קריטית? באמונת חכמים שלימה הם נגשו למלאכת הקודש. תחילה הם טרחו למוצאו, היכן כיום מתגורר האדם אותו הם מבקשים. לאחר חקירות אין ספור נודע להם, כי הוא מתגורר לא הרחק מביתו של הסטיפלער. הם שכרו שוב עגלה ולאחר ימים ללא לאות הם הגיעו לביתו.

(פניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים? מרגישים שאינכם מתאימים? הילד שלכם מתחפף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרכת חתנים/כלות עם יעוצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39